

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 4693

Doknr.
12613033

Dato
20-05-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 23. april 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 201) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 1:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 22. april 2025 fra Lena Michelsen, Morud, jf. L 201 – bilag 2?"

Svar:

I henvendelsen er der stillet syv spørgsmål til lovforslaget, som besvares nedenfor.

Spørgsmål 1

Mener ministeren, at borgeren der vælger at søge efter bestemmelsen om dokumenterede kompensationsberettigede udgifter, og får afslag på dette pga. beløbets størrelse, efterfølgende skal starte en ny ansøgning op på standardbeløbet. I så fald, mister borgeren så penge, jf. ansøgningstidspunkt for 2. ansøgning bliver senere, samt at der nu skal sagsbehandles på ny?

Svar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hvis borgeren har søgt om, at kommunen skal træffe afgørelse efter bestemmelsen om dokumenterede kompensationsberettigende udgifter (gruppe II), og det under sagsbehandlingen konstateres, at borgeren er i personkredsen for hjælp, men der ikke er dokumenteret tilstrækkeligt med kompensationsberettigende udgifter, hvorimod der er sandsynliggjort kompensationsberettigende udgifter, der overstiger minimumsbeløbet på 6.660 kr. om året svarende til 555 kr. om måneden (gruppe I), vil kommunen skulle yde hjælp i gruppe I. Der vil i denne situation således ikke skulle indgives fornyet ansøgning, og hjælpen vil blive ydet tilbage fra ansøgningstidspunktet, da kompensationsydelsen er en kontantydelse.

Spørgsmål 2

Mener ministeren at det er foreneligt med retssikkerhedslovens § 5, at borgeren skal pege konkret på hvilken lovparagraf, ansøgningen bedes behandles efter, og derved "lukke døren" for behandling efter alle muligheder?

Svar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at kommunen i overensstemmelse med den generelt gældende vejledningsforpligtelse efter

forvaltningsloven og den skærpede vejledningsforpligtelse på det sociale område, jf. retssikkerhedslovens § 5, vil skulle vejlede borgeren i forhold til borgerens ansøgning om hjælp efter gruppe I eller gruppe II. Vejledningen og dens omfang vil skulle baseres på omstændighederne i den konkrete sag, herunder borgerens egen vurdering uden nogen form for sagsbehandling i øvrigt af størrelsen på borgerens kompensationsberettigende udgifter. Vejledningen vil desuden skulle indeholde oplysninger om, at hvis borgeren vil ansøge om hjælp efter gruppe I, vil borgeren skulle sandsynliggøre kompensationsberettigende udgifter, som overstiger minimumsbeløbet på 6.660 kr. pr. år svarende til 555 kr. pr. måned, og at hvis borgeren vil ansøge om hjælp efter gruppe II, vil borgeren skulle dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. pr. år svarende til 2.000 kr. pr. måned.

Der påhviler således i kraft af den generelle vejledningsforpligtelse og den skærpede vejledningsforpligtelse på det sociale område kommunen en pligt til at yde vejledning til borgeren om, hvilken af de to bestemmelser borgeren skal ansøge om at få truffet afgørelse efter. Endvidere vil kommunen, jf. også svaret på spørgsmål 1, ad egen drift uden fornyet ansøgning fra borgerens side skulle træffe afgørelse om hjælp i gruppe I, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, selv om borgeren har søgt efter gruppe II og har fået afslag. Dette vurderes at være i overensstemmelse med såvel indholdet i den generelle vejledningspligt som retssikkerhedslovens § 5.

Spørgsmål 3

Mener ministeren det er foreneligt med officialprincippet, at sager ikke oplyses korrekt og tilstrækkeligt, hvis borgeren søger om standardbeløbet?

Svar

Ifølge officialprincippet skal kommunen tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse i en sag. Heraf kan det udledes, at der ikke skal tilvejebringes yderligere oplysninger ud over de oplysninger, som er nødvendige for afgørelsen.

I sager, hvor borgeren har søgt om hjælp efter gruppe I, vil der, jf. også officialprincippet, skulle tilvejebringes de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vurdere, om borgeren er i kompensationsydelsens personkreds, og om de sandsynliggjorte kompensationsberettigende udgifter samlet set overstiger minimumsbeløbet på 6.660 kr. om året svarende til gennemsnitligt 555 kr. om måneden. Tilvejebringelse af oplysninger herudover vil ikke være nødvendige for, at kommunen kan træffe afgørelse i sagen, og det vil derfor ikke være i strid med officialprincippet ikke at oplyse sagen yderligere.

Spørgsmål 4

Mener ministeren at borgere risikerer at stå uden korrekt/tilstrækkelig hjælp, såfremt borgerne – fx pga. psykisk handicap – ikke evner at vælge korrekt ift. hvilken paragraf der søges efter?

Svar

Som det også er anført i svaret på spørgsmål 2, skal kommunen i overensstemmelse med den generelle vejledningspligt og den skærpede vejledningspligt på det sociale område vejlede borgeren i forhold til, om borgeren bør ansøge om, at kommunen træffer afgørelse efter gruppe I eller gruppe II. Vejledningen og dens omfang vil skulle baseres på omstændighederne i den

konkrete sag, herunder borgerens egen vurdering uden nogen form for sagsbehandling i øvrigt af størrelsen på borgerens kompensationsberettigende udgifter. Vejledningen vil desuden skulle indeholde oplysninger om, at hvis borgeren vil ansøge om hjælp efter gruppe I, vil borgeren skulle sandsynliggøre kompensationsberettigende udgifter, som overstiger minimumsbeløbet på 6.660 kr. pr. år svarende til 555 kr. pr. måned, og at hvis borgeren vil ansøge om hjælp efter gruppe II, vil borgeren skulle dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. pr. år svarende til 2.000 kr. pr. måned.

Endvidere vil kommunen, jf. også svaret på spørgsmål 1, ad egen drift uden fornyet ansøgning fra borgerens side skulle træffe afgørelse om hjælp i gruppe I, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, selv om borgeren har søgt efter gruppe II og har fået afslag. På den baggrund vurderes det, at borgerne i tilstrækkelig grad er sikret vejledning i forhold til deres konkrete sag, som sætter dem i stand til at ansøge om at få truffet afgørelse efter den af de to grupper, de umiddelbart må forventes at tilhøre.

Spørgsmål 5

Er ministeren enig i det er problematisk, at serviceloven kommer til at stå over fx retssikkerhedsloven, med denne tilgang?

Svar

Der henvises i det hele til svarene på spørgsmål 2-4.

Spørgsmål 6

Vil ministeren erkende, at der lægges op til besparelser på standardbeløbet for voksne, samt der synes at spekuleres i, at borgere kan vælge en ufordelagtig ansøgningsparagraf, der langt fra kompensere dem tilstrækkeligt?

Svar

Det er forudsat med aftalen om en ny model for kompensationsydelsen (tidligere merudgiftsydelsen) af 21. januar 2025, som lovforslaget udmønter, at der efter omlægningen af udmålingssystemet skal anvendes det samme beløb som i dag på udbetaling af hjælp til borgerne samlet set. Det er således ikke hensigten, at lovforslaget skal medføre nogen form for besparelse i forhold til de midler, som anvendes til udbetaling af ydelser til borgerne.

I forlængelse heraf kan det oplyses, at det fremgår af ovennævnte aftale, at aftalepartierne er enige om at gøre status på omlægningen to og fire år efter lovændringens ikrafttrædelse den 1. juli 2025, herunder i forhold til antal modtagere og samlede udbetalinger.

Spørgsmål 7

Kan ministeren redegøre for, hvordan det ikke kan have administrative konsekvenser for borgerne, når de nu forventes at læse sig dybere ind i lovgivningen, for at skulle finde den rette paragraf. Herunder at borgeren faktisk selv skal beregne sine udgifter først, forud for ansøgning, i håb om at vælge den rette ansøgningsparagraf.

Svar

Det er vurderingen, at lovforslaget vil medføre en forenkling for borgerne, særligt i gruppe I, hvor der fremadrettet alene vil skulle sandsynliggøres kompensationsberettigende udgifter, som samlet set overstiger minimumsbeløbet på 6.660 kr. om året svarende til 555 kr. om måneden som forudsætning for at modtage hjælp I dag skal alle borgerens merudgifter sandsynliggøres – særligt på børneområdet – med henblik på korrekt indplacering i udmålingssystemet.

I gruppe II vil der også ske en vis forenkling, idet der med positivlisten vil blive klarhed over, hvilke kompensationsberettigende udgiftstyper der skal dokumenteres som forudsætning for at modtage hjælp.

Med venlig hilsen

Sophie Hæstorp Andersen

Social- og boligminister